ρου, ὄχι μόνον θὰ εἶναι σοβαρῶς ειωμένη, ἀλλὰ καὶ τὸ παρα-θησόμενον ἐλαιόλαδον θὰ εἶναι εγίστης ὀξύτητος, θὰ πρέπει δὲ ἀ ληφθοῦν μέτρα, ὥστε νὰ κα-αστῆ βρώσιμον, διότι μὲ τοιαύ-ην, μεγαλειτέραν τῶν ὀκτὼ ἢ ωνέα βαθμῶν, ἐπιφέρει σοβαρὰς τομαχικὰς ἀνωμαλίας. Πέραν μως αὐτοῦ, ἐναπομένει τὸ μέγα ρόβλημα τῆς δακοκτονίας, δι-τι ὡς ἀπεδείχθη ὅ,που ἐγένετο, ἱ ζημίαι ὑπῆρξαν πολὺ μικρό-ερα. Δυστυχῶς ὅμως αὕτη ἐ-αφέθη εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρω-οβουλίαν, ἡ ὁποία ἐν προκειμέ-ῳ ἐχρεωκόπησεν, ἀντὶ δαπάνης λαχίστων δραχμῶν κατὰ ἐλαι-δένδρον. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἃ πρέπει ἀμέσως νὰ ληφθοῦν ροστατευτικὰ μέτρα διὰ τὰς ἐ-αίας, ὡς ἔχουν ληφθῆ τοιαῦτα αὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐθνικὰ προϊ-ντα, ὅπως τὴν σταφίδα, τὸν κα-ενόν, τὸν βάμβακα κλπ. διότι, ὕτω δὲν θὰ διατρέχει ἐφεξῆς ίνδυνον ἡ οἰκονομία τῆς χώ-ας.

★

ΤΟ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΝ

Τὰ παιδιὰ τοῦ Βρεφοκομείου Πατρῶν, ἔχουν καταστῆ περι-ήτητα δι' υἱοθεσίας εἰς τὴν ελλοδαπήν. Τοῦτο διότι, διὰ ῆς παρεχομένης εἰς αὐτὰ στορ-ικῆς μερίμνης, ἀναπτύσσονται ῥγιὰ καὶ εὔρωστα, γεγονὸς τὸ οποῖον διεπίστωσεν ἡ Διεθνὴς οινωνικὴ Ὑπηρεσία, ἡ ὁποία τὰ προτιμᾶ δι' υἱοθεσίας ἐξ ὅ-λων τῶν ἄλλων βρεφοκομείων τῆς χώρας. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς ὁμαδικὰς υἱοθεσίας, τὸ πρόβλημα τῆς ἀποσυμφορήσε-ως τοῦ ἱδρύματος παραμένει ὀ-ξύ, δεδομένου ὅτι διατρέφει ὑπὲρ τὰ 400 παιδιά. Εἰς τὸ ὑ-πουργεῖον Προνοίας ἐναπομέ-νει ἡ πρωτοβουλία, ὅπως διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν μεγαλειτέ-ρων τοιούτων εἰς τὰ κρατικὰ ὀρφανοτροφεῖα, ἀποσυμφορηθῆ τὸ βρεφοκομεῖον ἵνα οὕτω συνηθῆ νὰ ἐπιτελῆ καλλίτερον τὸν εὐεργετικὸν προορισμόν του.

★

ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

Μετὰ πολλὴν ἱκανοποιήσεως ἠκούσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ καταργήση τὰς δεσμευτικὰς καὶ ἀνελευθέρους διατάξεις τοῦ νό-μου περὶ Τύπου. Αὗται εἶναι τῷ ὄντι ἄδικοι καὶ καταθλιπτικαί, διότι ὁ Τύπος καθίσταται συνυ-πεύθυνος τῶν ξένων, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν ἐνυπογράφων δημοσιεύ-σεων, αἱ ὁποῖαι ἐκλαμβάνονται ὅτι θίγουν τρίτους. Οὕτω μὲ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις δύναται νὰ ἀσκηθῆ ἐναντίον του ποινικὴ δί-ωξις, χωρὶς κἂν νὰ κληθοῦν εἰς ἀπολογίαν, οἱ ὑπεύθυνοι τῆς δι-ωκομένης ἐφημερίδος, ἢ νὰ τοὺς κοινοποιηθῆ κατηγορία. Αἱ διατάξεις αὐταὶ ἐπιβάλλεται πράγ-ματι νὰ καταργηθοῦν, διότι εἶ-ναι ἀνελεύθεροι.

★

ΑΙ ΔΩΡΟΛΗΨΙΑΙ

Εἶναι εὐτύχημα, ὅτι τὰ κρούσματα τῶν ἐκβιασμῶν καὶ δω-ροληψιῶν ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων, ἔχουν περιορισθῆ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτάς, δὲν εἶναι ὅλοι οἱ ἐφοριακοὶ ὑ-πάλληλοι δωροληπται. Ἐὰν πταίουν ὅμως οἱ ἐφοριακοί, ἐξ ἴσου πταίουν καὶ εἶναι συνυ-πεύθυνοι, μερικοὶ κακοὶ ἔμποροι, ὡς καὶ ἑταιρεῖαι, ποὺ προσπαθοῦν μὲ τοιαῦτα ἀνέντιμα μέσα, νὰ καταστρατηγοῦν τοὺς νόμους εἰς βάρος τοῦ ἄλλου Κοινοῦ. Δικαίως λοιπόν, ὁ ὑ-πουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀποστολίδης, ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ ἀσκηθῆ ποινικὴ δίωξις καὶ κατὰ τῶν διαφθειρόντων τοὺς ὑπαλλήλους.

★

ΤΑΜΕΙΑ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ὀρθῆ, κατὰ πάντα, ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐνισχυθοῦν τὰ Ταμεῖα Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ. Ἀπομένει ἡ σχετικὴ ἀπόφασις νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ συντομώτερον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χρονίση περισσότερον τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τόσων ὁδῶν. Ὁ νομὸς Ἀχαΐας ἔχει τόσας ἐπαρχιακὰς ὁδοὺς αἱ ὁποῖαι ἀπὸ μακροῦ ἀναμένουν—καὶ φυσικὰ οἱ κάτοικοι τῶν δι' αὐτοῦ «ἐξυπηρετουμένων» περιοχῶν—τὴν ἐπίδειξιν στοργῆς ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

★

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας σχετικὴν ἐπιστολὴν ἀπολυθέντων ὁπλιτῶν τῆς Β. Χωροφυλακῆς, παραπονουμένων διὰ τὸ καταβαλλόμενον πενιχρόν, ἐπ' ἐσχάτων, ἐπίδομα ἑκ μέρους τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς καὶ ζητούντων ἀναθεώρησιν τῆς σχετικῆς κλίμακος. Ἂς ἐξετασθῆ τὸ ζήτημα, δοθέντος ὅτι, ὡς ἀναφέρεται, τὰ εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν χορηγούμενα ἐπιδόματα ἦσαν ἀνώτερα τῶν σημερινῶν.

Μικρὰ νέα

Μεγαλοπρεπέστατος προβλέπεται ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς μνήμης τοῦ Πολιούχου Ἁγίου Ἀνδρέου.

—Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τὴν λιτανείαν θὰ μετάσχουν 3 ἢ 4 μουσικαί.

—Ἐξ ἄλλου προβλέπεται μεγάλη συρροὴ προσκυνητῶν ἐκ τῶν ἐσχατιῶν τοῦ νομοῦ καὶ τῶν γειτονικῶν περιοχῶν.

—Ἔπεσαν τὰ πρῶτα χιόνια.

—Πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν μόνον τῶν ὀρειβατῶν.

—Ὄχι, φυσικά, τῶν συμπολιτῶν φίλων τῆς ὀρειβασίας.

—Δοθέντος ὅτι ἀκόμη εἰς τὴν περιοχήν μας, ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλες περιφέρειες, ἐπικρατεῖ σχετικὴ καλοκαιρία.

—Ἐνεκρίθη ἁρμοδίως ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας Πατρῶν.

—Ἀσφαλῶς, τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα πληρώσεως τῶν εἰς πυροσβεστικὸν ὑλικὸν ἀναγκῶν τῆς χώρας θὰ προβλέπει τὴν μεταφορὰν εἰς Πάτρας μιᾶς ἀκόμη ἀντλίας.

—Ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο εἰς περίπτωσιν ἀνάγης, νὰ διατίθεται καὶ εἰς ἄλλας περιοχάς.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἀναλαμβάνω τὴν ἐκπαίδευσιν ὁδηγῶν αὐτοκινήτου ἀπὸ 22 ἕως 40 ἐτῶν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν διὰ διπλώματος ἐπαγγελματικοῦ Ἐπίσης ἀναλαμβάνω τὴν ἐκμάθησιν ὁδηγῶν αὐτοκινήτου διὰ κυρίους καὶ δίδας ἐρασιτεχνικῶς.

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεῖα Γεωργίου Α'.
Καφενεῖον Φραντζῆ. Τηλ. 28-28

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον Ἐπίσης πωλεῖται εἰς τιμὴν ἐκ τάκτου εὐκαιρίας «ΠΙΚ ΑΠ» αὐτόματον 10 πλακῶν καινουργὲς Πληροφορίαι Γεροκωστοπούλου 28 β' (Κουρεῖον).

Καρδιογράφος
Νέου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας καὶ ἀμέσου ἀναγνώσεως — διὰ τὴν διαγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ
Μ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ
Κανακάρη 157

Α)Η ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.
Τὸ θαλαμηγὸν
«ΓΑΛΑΡΟΣ»
Σήμερον Δευτέραν 11.30 νυκτερινὴν διὰ Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον Βασιλικὴ Νιδρῖ, Λευκάδα, Πρέβεζα, Πάργα, Παξοὺς Κέρκυραν Ἠγουμενίτσα. Ἐπιστροφὴ διὰ τῶν ἰδίων προσεγγύσεων.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 11ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.
Πέμπτη 11.30 νυκτερινὴν διὰ Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδα, Λευκάδα, Πρέβεζα. Ἐπιστροφὴ διὰ τῶν ἰδίων προσεγγύσεων.
Πρακτορεῖον ΙΩ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 — Τηλέφωνον 32-35

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Α. Ε.
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«ΑΓΓΕΛΙΚΑ»
Ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ μεσονύκτιον Σάμην, Ἰθάκην, Κέρκυραν Βρινδήσιον,
Ἐκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10 μ. μ. Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον Ἡράκλειον.
Πρακτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ — Τηλέφωνον 21—51

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΚΑΡΑΜΑΚΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Βιέννῃ καὶ Ζυρίχῃ
Δέχεται: Ἁγ. Νικολάου — Καναγάρη 100
Τηλέφωνον ΙΑΤΡΕΙΟΥ 31 — 02
Τηλέφωνον Ο Ι-Κ Ι Α Σ 37 — 04

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΪΝΕΣΚΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΙΑΤΡΕΙΩ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ — ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 4—8 Μ. Μ

Εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Πατρῶν

ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ ΤΟΥ ΜΙΘΡΑ

Ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ

Τοῦ κ. Π. Στεργιαννοπούλου

Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον εἶναι ἐκτεθειμένον μαρμάρινον ἀνάγλυφον μιθραϊκῆς λατρείας. Ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρίσταται ὁ θεὸς Μίθρας μετὰ τὴν σφαγὴν ἑνὸς ταύρου. Εἰκονίζεται δὲ ὡς νιανίας φέρων φρυγικὸν πῖλον, ἔχει τὸ δεξιὸν του γόνυ ἐπὶ τοῦ ταύρου καὶ κρατεῖ τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου ὑψηλὰ καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐνῶ ἕνας σκύλος ροφᾶ τὸ ἐκχυνόμενον αἷμα. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὰ παρίσταται ἕν παιδίον τὸ ὁποῖον κρατεῖ δάδα, ἄνω δὲ προτομὴ ἀνδρική. Εἰς τὴν ἐξέχουσαν βάσιν σκορπιὸς καὶ λατινικὴν ἐπιγραφὴ δυσανάγνωστος.

Ὁ Μίθρας ἦτο θεὸς τοῦ φωτός, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐπιστεύετο ὅτι ἐτιμᾶτο τὸ ψεῦδος καὶ ἐπροστάτευε τὸν ὅρκον καὶ τὰς συμφωνίας. Ἕνεκα δὲ τοῦ μαχητικοῦ του χαρακτῆρος εἶχε καταστῆ ὁ θεὸς τῶν στρατιωτῶν. Ἡ λατρεία του ἔλαβε τὴν πρώτην της μορφὴν καὶ ἀνεπτύχθη εἰς τὴν Περσίαν μεταξὺ τῆς βασιλείας Ξέρξου τοῦ Α' καὶ Ἀρταξέρξου τοῦ Β' Μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῶν Περσῶν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ μὲ τὴν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν ἠσκησαν οὗτοι ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, μετέφερον δυναστευόμενοι δοῦλοι, ἔμποροι καὶ στρατιῶται τὰς μιθραϊκὰς ἰδέας μέχρι τῶν περάτων τῆς; Δύσεως. Ὁπαδοὶ τοῦ Μύθρα ὑπῆρχον καὶ εἰς τὴν Ρώμην ἀπὸ τοῦ Πομπηΐου 65 π. χ. μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ εἶχον ἐκεῖ ἱερὸν σπήλαιον, ὅπου ἐτέλουν τὰ μυστήριά των.

* * *

Μὲ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του περιῆλθεν ὁ χριστιανισμὸς εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰς τότε θρησκείας, τὴν Ἰουδαϊκὴν καὶ τὴν Ἑλληνορωμαϊκήν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εἶχον καταφύγει αἱ διάφοροι ἀνατολικαὶ θρησκεῖαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ μιθραϊσμός. Ἐπὶ τρεῖς περίπου αἰῶνας ὁ χριστιανισμὸς διεξήγαγε σκληρὸν ἀγῶνα. Ἰδίως ἐπάλεσε ἰσχυρῶς πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Μίθρα, μετὰ τῆς ὁποίας εἶχε πλεῖστα κοινὰ στοιχεῖα.

Κατὰ τὸν Γ' μ. Χ. αἰῶνα ὁ ἀγὼν ἐκλινε μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ Μίθρα ἀλλὰ κατὰ τὸν 4ον ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔδωκε τὴν τελείαν ἐπικράτησιν εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

Τὰ μυστήρια τοῦ Μίθρα ἀπηγορεύθησαν ἐπισήμως τὸ 378 μ. χ. ὁπότε κατεστράφη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τὸ ἐν Ρώμῃ ἱερὸν σπήλαιον αὐτοῦ.

* * *

Ἀναπαράστασιν τῆς εἰκόνος τοῦ Μίθρα βλέπομεν ἐπὶ ἐπιτύμβων ἀναγλύφων, εἰς τὰ ὁποῖα παρίσταται ὁ Μίθρας φέρων ἐνδύματα κατοίκου ἀνατολικῶν χωρῶν καὶ φρυγικὸν πῖλον ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ σπηλαίου ὀφάζων ταῦρον. Παρίσταται δέ κύων καὶ ὄφις λείχοντες τὸ αἷμα τοῦ ζώου τούτου. Ὁ ταῦρος ἦτο τὸ πωϊνὸν δημιούργημα ἑνὸς θεοῦ τῆς ζωροαστρικῆς λατρείας. Εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ τοῦ Μίθρα μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἡλίου καὶ μεταφερθῆ εἰς σπήλαιον. Ἀλλ' ὁ ταῦρος ἐδραπέτευσεν ἐκ τοῦ σπηλαίου, συλλαμβάνεται ὅμως ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Μίθρα καὶ θυνατώνεται ὑπ' αὐτοῦ.

* * *

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μίθρα μετεχειρίζοντο εἶδος βαπτίσματος καὶ ἐτέλουν λειτουργίας καὶ διαφόρους ἑορτάς. Ἡ τέλεσις δὲ τῆς λειτουργίας καὶ ὁ ἑορτασμὸς τῶν πολλῶν ἑορτῶν ἐντὸς τῶν μιθραίων ἢ σπηλαίων.

Παραστάσεις σχετικαὶ πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Μίθρα ὑπάρχουν ἰδίως ἐκεῖ ὅπου διέμενον ρωμαῖοι λεγεῶνες καὶ ἐν γένει εἰς στρατιωτικὰ κέντρα. Οὐδὰ μοῦ εὑρίσκονται τόσα ἀνάγλυφα τοῦ Μίθρα ὅσον εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐπαρχίαν τοῦ μέσου Ρήνου.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνάγλυφον τῶν Πατρῶν τὸ εὑρεθὲν τὸ 1912 εἰς κτῆμα Λυκουργιώτου μαρτυρεῖ ὅτι καὶ εἰς τὰς Πάτρας εἶχε διαδοθῆ ἡ λατρεία τοῦ Μίθρα, καθότι ἡ πόλις ἐπὶ ρωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ ρωμαϊκὴν ἀποικίαν εἶχε καὶ ἦτο στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν κέντρον. Ἐπομένως ὁ Χριστιανισμὸς θὰ διεξήγαγε δεινὸν ἀγῶνα καὶ ἐν Πάτραις κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ Μίθρα παραλλήλως πρὸς τοὺς διωγμούς, τοὺς ὁποίους ὑφίστατο ὑπὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους. Τὸ ἀνάγλυφον τῶν Πατρῶν εἶχε κατασκευασθῆ ἀναμφιβόλως ὑπὸ Ρωμαίου πολίτου, κατοίκου τῆς ρωμαϊκῆς ἀποικίας τῶν Πατρῶν διότι φέρει λατινικὴν ἐπιγραφήν.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δρ. Ἀρχαιολογίας

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΤΟΓΙΑ
Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν
"Α. ΤΟΓΙΑΣ"

Τρίτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

Τρίτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πέμπτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

Πέμπτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον. Ἅγιον Κήρυκον (Ῥοδιοῦχα λουτρά), Βαθύ, Καρλόβασι.

Πρακτορεῖον: Κ. Λαγωγιάννη Ὁδὸς Ἀμαλίας 52 Τηλεφ. 36—88

Τῆς ἑβδομάδος

Οἱ ἀρκουδιαρέοι

Τελευταία δημοσιεύθηκε μία εἴδησις στὶς ἐφημερίδες σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὑπενθυμίζεται, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ «περιαγωγὴ» ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς... ἀρκούδας χάριν κοσμιότητος, εὐπρεπείας ἢ τουρισμοῦ ἢ τέλος πάντων κάτι τέτοιο. Ἡ ὑπόθεσις ἀφορᾶ τοὺς ἀρκουδιαρέους ποὺ γυρίζουν μὲ τὴ φουκαριάρα τὴν ἀρκούδα στοὺς δρόμους καὶ δίνουν παραστάσεις μπροστὰ στὸ περίεργο κοινὸ τῆς γειτονιᾶς, πού ἀποτελεῖται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὶς γυναῖκες καὶ τὴν ἀπαραίτητη «μαρίδα». Φαίνεται λοιπὸν πὼς δὲν θὰ ξαναδοῦμε ἀρκοῦδι νὰ χορεύῃ. Ὅπως ἕνα-ἕνα τὰ παληὰ ξεφτίζουν καὶ χάνονται, ἔτσι καὶ μὲ τοῦτο θὰ συμβῇ κι' ἡ σουβλερὴ φωνὴ καὶ τὸ ντέφι τοῦ ἀρκουδιάρη δὲν θὰ ξανακουστῇ στοὺς δρόμους.

Γνωστὸς ἦταν ὁ τύπος τοῦ ἀρκουδιάρη. Κατὰ κανόνα γῦφτος (στὴν καθαρεύουσα ὡρισμένων κυριῶν «γύπτος» καὶ τὰ λεφτὰ - λεπτὰ καὶ τὸ ἀφτί... ἀπτί). Τὶς περισσότερες φορὲς δὲν ἔσερνε ἀρκοῦδι, ἀλλὰ ἡ χοντραλυσίδα του κατέληγε σ' ἕνα πιθηκάκι ὄχι μεγαλύτερο ἀπὸ κουνέλι.

Ὅταν κτύπαγε τὸ ντέφι, ἢ τό νταούλι κι' ἐχόρευε τ' ἀρκοῦδι ἢ ἔκανε γοήματα ἢ σχήματα διάφορα, τότε πανζουρλισμὸς στὸ «φιλοθεάμον» κοινόν.

Ἦταν ὁ ἀρκουδιάρης κάτι σὰ τὰ ποῦμε λαϊκὸ τσίρκο ἐκείνη τὴν ἐποχὴ κι' οἱ «συνταγὲς» τῶν παραγγελμάτων του πρὸς τὴν ἀρκοῦδα ἦταν γνωστές.

—Δεῖξε κυρά μου στοὺς κυρίους πῶς βάφονται οἱ κυρίες...

Ἢ τὸ ἄλλο :

—Πῶς κάνει ὁ κύριος ὅταν φωνάζει ἡ κυρία !

Καὶ ξεκαρδιζόντανε ὁ κοσμάκης στὰ γέλοια μὲ τὰ χαριτωμένα σοφίσματα τῆς ἀρκούδας. Ὅταν ὅμως ὁ ἀρκουδιάρης τῆς ἔδινε τὸ δίσκο γιὰ νὰ μαζέψει κανένα ψιλό, τότε ὅλοι οἱ «κύριοι» γινόντανε Σκωτζέζοι καὶ ψαχνόσαντε μία ὥρα, δῆθεν, ἢ τὸ σρτίβανε λάθρα καὶ κοψολασποειδῶς !

Κ. ΣΑΚΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟΣΥΡΟΝΤΑΙ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἀπὸ τὴν 15ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας τὰ κοινὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς Ποιδομαζώματες μὲ τὰς παραστάσεις «Πορεία ἀπαχθέντων παιδιῶν» Παιδιὰ εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως», «Ἁρπαγὴ παιδιῶν» καθὼς καὶ τὰ γραμματόσημα Μάχη τῆς Κρήτης μὲ τὰς παραστάσεις «Ἀλεξιπτωτισταὶ» καὶ «Χάρτης τῆς Κρήτης».

Πέραν τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας ταχ. ἀντικείμενα φέροντα τοιαῦτα γραμματόσημα θὰ λογίζωνται ὡς ἀπροπλήρωτα ἢ ἀνεπαρκῶς προπληρωμένα καὶ θὰ διαχειρίζωνται ἀναλόγως.

Τὰ ὡς ἄνω γραμματόσημα μετὰ τὴν 15-12-50 θ' ἀνταλλάσσωνται εἰς τὰ Ταχ. Γραφεῖα μέχρι καὶ 25 Δ)βρίου ἐ. ἔ. διὰ ἑτέρων ἐν χρήσει γραμματοσήμων ἴσης ἀξίας.

Διαλέξεις πρὸς τοὺς ἀγρότας

Ἡ Διεύθυνσις χωροφυλακῆς Νομοῦ Ἀχαΐας, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας, ἐχορήγησεν εἰς τὸν κ. Ν. Φιλιππακόπουλον, Πρόεδρον τοῦ Φιλοδασικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ Συλλόγου εἰδικὴν ἄδειαν ὅπως ὁ ἀρωτίσῃ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τοῦ Νομοῦ ὁ διαλέξεων περὶ τῶν σκοπῶν τῶν ὡς ἄνω Συλλόγων καὶ ἄλλων φιλοδασικῶν καὶ γεωργικῶν θεμάτων.

Ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὸν κόσμον

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΑΠΑΤΕΩΝΩΝ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

τοῦ κ. Ταλη Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὑπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἀγαποῦν τὴν ἐργασίαν καὶ νομίζουν ὅτι ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ τοὺς συντηρῇ, [αὐτοὶ δὲ νὰ περιφέρωνται ἐξαπατοῦντες τοὺς βιοπαλαιστάς.

Ἕνας τέτοιος ἀκαμάτης εἰσῆλθεν ἕνα μεσημέρι εἰς ἕνα ἀριστοκρατικὸν ἑστιατόριον τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ διέταξε τὸ γκαρσόνι νὰ τοῦ σερβίρῃ ἕνα «φούλ ντίνερ», δηλαδὴ σερβίρισμα διφόρων φαγητῶν, συνοδευομένων μὲ μία φιάλην συμπάνιας. Ἀφοῦ ἔφαγεν, εἶπεν εἰς τὸ γκαρσόνι ὅτι θέλει νὰ ἴδῃ τὸν διευθυντήν. Ὅταν ἦλθεν ὁ διευθυντὴς τ ν ἠρώτησε. Τί κάνετε ὅταν ἔλθῃ κάποιος καὶ φάγῃ καὶ μετὰ δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ; Τί νὰ κόμωμεν; Τοῦ δίνομεν μίαν κλωτσιὰν καὶ τὸν πετοῦμε ἔξω. Τότε δῶσε μου καὶ μένα μίαν κλωτσιά, λέγει ὁ ἀτατεών, διότι δὲν ἔχω νὰ πληρώσω, καὶ τοῦ ἐγύρισε τὶς πλάτες διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν κλωτσιάν.

Ἕνας ἄλλος πάλιν ἀπατεών, ὅστις εἶχε νὰ φάγῃ δύο μέρες καὶ ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται μεγάλην ληγούραν, ἐσκέφθη, «νὰ πέσω χάμω καὶ νὰ κάμω τὸν ἀσθενῆ, θὰ μὲ πάνε στὸ Νοσοκομεῖον, ἐνέσεις, δίοιτα κλπ. ἐνῶ ἂν δώσω μία κλωτσιὰ καὶ σπάσω μία βιτρίνα, θὰ συλληφθῶ καὶ θὰ μὲ κλείσουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν δίδει φαγητόν». Ἐνῶ ὅμως ἔλεγεν αὐτὰ, διήρχετο ἔξωθι ἑνὸς πολυτελοῦς ἑστιατορίου καὶ ἐσκέφθη. Διατί αὐτοὶ τρῶνε; θὰ μπῶ νὰ φάγω καὶ ἐγώ. Πράγματι, εἰσῆλθε, ἐκάθησεν εἰς ἕνα τραπέζι καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸ γκαρσόνι τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν. Φέρε πρῶτα μία σοῦπα «τεραπίν» (χελώνα) καὶ ἔπειτα μία μερίδα κοτολέτες, λέγει εἰς τὸ γκαρσόνι, καὶ μετὰ φέρε μου ἕνα ὀπίφ—στέϊκ, σερλόϊν (ψαρονέφρι), φέρε μία μποτίλια σαμπάνια καὶ ἕνα γλυκὸ καὶ ἕνα παγωτὸ τῆς φόρμας. Ἀφοῦ ἔφαγεν ὅλα αὐτὰ λέγει εἰς τὸ γκαρσόνι: Πὲς στὸν Διευθυντὴν νὰ μὲ χρεώσῃ καθότι λησμόνησα τὸ πορτοφόλι μου στὸ σπίτι. Ὁ Διευθυντὴς δὲν πῆνε νὰ τοῦ δώσῃ κλωτσιά. Ἀλλὰ τηλεφώνησε εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἀμέσως ἦλθαν δύο ἀστυνομικοὶ καὶ τὸν πῆραν μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Τότε λένει ὁ ἀπατεών, μετὰ τὸ φαγητὸν ἔνομε ἀμαξάδα. Ὡραία εἶναι ἔτσι Ὅταν τὸν πῆγαν εἰς τὸ αὐτόφωρον, εἶπεν ἀπολογούμενος εἰς τὸν δικαστήν. Εἴμουν τρεῖς μέρες νηστικός κ. Πρόεδρε. Ὁ Πρόεδρος τὸν ἐλυπήθη καὶ τοῦ ἔβαλε 8 ἡμέρες φυλάκισιν. Σᾶς εὐχαριστῶ κ. Πρόεδρε πὼ μοῦ ἐξασφαλίσατε 8 ἡμερῶν στέγασιν μετὰ τροφῆς, τοῦ εἶπεν αὐτός.

Δύο ἄλλοι ἀπατεῶνες ἐπῆγαν ἕνα βράδυ εἰς ἕνα ἀριστοκρατικὸν ἑστιατόριον τῶν Παρισίων καὶ εἶπαν εἰς τὸ γκαρσόνι νὰ τοὺς περιποιηθῇ καλὰ διότι θὰ τοῦ δώσουν ἕνα καλὸ φιλοδώρημα. Ἀφοῦ ἔφαναν καλὰ ἐσηκώθη ὁ εἷς ὁ Ἀλφόνσος καὶ βγάζει ἕνα μενάλο παλιὸ πορτοφόλι μὲ ἐφημερίδες, τάχα ἦτο γεμάτο χαρτονομίσματα καὶ λέγει εἰς τὸν φίλον του, Γκαστόν θὰ πληρώσω ἐγώ. Ὄχι φωνάζει ὁ Γκαστόν, θὰ πληρώσω ἐγὼ ἀγαπητέ μου Ἀλφονσο Ὄχι ἀπαντᾶ ὁ Ἀλφόνσο, σεῖς εἴσθε πτωχός. θὰ πληρώσω ἐνώ. Ποιὸν λέγεις βρὲ πρόστυνε πῶς εἶναι φτωχός; Ἴσαι παλιάνθρωπος λένει ὁ Ἀλφόνσο καὶ τοῦ δίδει μὲ τὸ χέρι του μιὰ καπελλιὰ εἰς τὸ κεφάλι. Στάσου μωρὲ λέγει ὁ Γκαστόν, θὰ σὲ στάξω καὶ ἀπλώνει τὸ χέρι του νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ τραπέζι ἕνα μαχαίρι ψωμιοῦ καὶ ἀντὶ γιὰ μαχαίρι πέρνει ἕνα κουτάλι καὶ ὁρμᾶ νὰ σφάξῃ τὸν Ἀλφόνσο Ἀλλὰ ὁ Ἀλφόνσος τὸ βάζει στὰ πόδια. Ἀκολουθεῖ τρέχοντας ὁ Γκαστόν καὶ τελευταῖος τρέχει τὸ γκαρσόνι νὰ τοὺς κορίσῃ καὶ τοὺς σκοτώσῃ. Ἀφοῦ ἔλαχαν σὲ ὅμως ἐστάθηκαν λέγοντας Γιατὶ ν